

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska – wiodące Ministerstwo Infrastruktury – współpracujące Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anita Sowińska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marcin Wiśniewski – Zastępca Dyrektora Departamentu Instrumentów Środowiskowych marcin.wisniewski@klimat.gov.pl, tel. 880 763 820 Paweł Majdański - radca prawny Departament Instrumentów Środowiskowych pawel.majdanski@klimat.gov.pl , tel.: 880 140 165	Data sporządzenia 26.01.2026 r. Źródło: Inicjatywa własna (deregulacja) Numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UDER44
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Nowelizacja przepisów ma przede wszystkim poprawić spójność obowiązujących wymagań z zakresu ochrony środowiska oraz zlikwidować zbędne obciążenia administracyjne. Przeszło dziesięcioletnie doświadczenia z prac administracji rządowej i samorządowej w przedmiocie stosowania przepisów dotyczących pozwoleń zintegrowanych pozwalają na zidentyfikowanie procedur, które przy zachowaniu wysokiego poziomu ochrony środowiska mogłyby zostać uproszczone bez uszczerbku dla jakości wydawanych decyzji administracyjnych.

Najważniejsze problemy, które znajdą swoje rozwiązanie wskutek wejścia w życie regulacji zawartych w projekcie ustawy:

- 1) procedura dostosowania pozwoleń zintegrowanych do decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej ustanawiających konkluzje BAT opisana w art. 215 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą POŚ”, przewiduje obowiązek analizy pozwoleń zintegrowanych niezwłocznie po publikacji konkluzji BAT odnoszących się do głównego rodzaju działalności instalacji objętych takim pozwoleniem. Przepis został wprowadzony w 2014 r. aby ułatwić dostosowanie do wymagań BAT i uprawdopodobnić, że cała procedura zakończy się w terminie wynikającym z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/EU z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2020, str. 17), zwanej dalej „dyrektywą 2010/75/EU”, tj. w ciągu 4 lat od daty publikacji konkluzji BAT. Obecne doświadczenia, związane ze stosowaniem tego przepisu wskazują jednak, że ma on ograniczoną wartość dodaną, stanowiąc jednocześnie dodatkową procedurę (a tym samym obciążenie dla organów administracji oraz podmiotów prowadzących instalacje) poprzedzającą złożenie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego;
- 2) uchylenie przepisów wprowadzonych do ustawy POŚ na mocy ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 877) oraz ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890) oraz powrót do rozwiązań sprzed przedmiotowych nowelizacji. Poprzez ww. zmiany Ustawodawca odszedł od ogólnej zasady ustanowionej w art. 378 ustawy POŚ, zgodnie z którą wydawanie pozwolenia zintegrowanego, w zależności od rodzaju instalacji, jej lokalizacji oraz skali prowadzonej w niej działalności znajduje się w gestii odpowiednio: starosty, marszałka województwa lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska, zwanego dalej: „RDOŚ”. Minister właściwy ds. klimatu odpowiada za przygotowywanie regulacji prawnych dotyczących systemu pozwoleń zintegrowanych. Jest on również organem odwoławczym od decyzji wydawanych przez marszałków województw w sprawach dotyczących udzielenia pozwolenia zintegrowanego. Organ ten nie posiada jednak stosownego doświadczenia w zakresie prowadzenia postępowań pierwszoinstancyjnych, które to mają zgoła odmienną specyfikę od tych prowadzonych w trybie odwoławczym. Niebagatelne znaczenia mają tu także aspekty czysto logistyczne związane ze znaczną odległością między siedzibą Ministerstwa Klimatu i Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), a potencjalną

lokalizacją danej instalacji (najpewniej na terenie województw pomorskiego lub zachodniopomorskiego), co może wydłużyć i niepotrzebnie skomplikować przebieg danego postępowania;

- 3) obowiązujące przepisy nie dookreślają właściwości miejscowej wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, zwanych dalej „WIOŚ”, dotyczącej zakresu informowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska przez inwestora np. o planowanym oddaniu do użytkowania instalacji wykorzystujących energię wiatru do wytwarzania energii elektrycznej, zlokalizowanych na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, czyli tzw. morskich farm wiatrowych. Problem ten jest szerszy i generalnie dotyczy się inwestycji zlokalizowanych na morzu.

Zgodnie art. 76 ust. 4 ustawy Poś na 30 dni przed terminem oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko inwestor jest obowiązany poinformować WIOŚ o planowanym terminie oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji oraz zakończenia rozruchu instalacji, jeżeli jest on przewidywany.

Jednocześnie wedle art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425), zwanej dalej „ustawą o inspekcji”, do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.) oraz udział w przekazywaniu do użytkowania obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W odniesieniu do przedsięwzięć zlokalizowanych na morzu takich jak np. morskie farmy wiatrowe wywiązanie się z tych obowiązków jest utrudnione, gdyż na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów brak m.in. jednoznacznego wskazania, którego dokładnie wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska inwestor jest obowiązany poinformować o planowanym terminie: 1) oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji; 2) zakończenia rozruchu instalacji, jeżeli jest on przewidywany. W obecnym stanie prawnym nie ma przepisów precyzyjnie określających, który WIOŚ powinien uczestniczyć w odbiorze instalacji umiejscowionych na obszarach morskich. Taki stan rzeczy może w przyszłości przełożyć się na wydłużenie się procedury oddawania tych inwestycji do użytkowania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

- 1) Uproszczenie procedury dostosowania pozwoleń zintegrowanych do konkluzji BAT zostanie osiągnięte przez wykreślenie z art. 215 ust. 1 ustawy Poś obowiązku analizy i porównywania pozwoleń zintegrowanych z nowo opublikowanymi konkluzjami BAT. Właściwy organ ochrony środowiska nadal informowałby prowadzących instalację o fakcie publikacji konkluzji BAT oraz wzywał w związku z tym do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, wskazując jakie konkluzje BAT mają zastosowanie i powinny zostać uwzględnione we wniosku.

Rezygnacja z analizy pozwoleń następującej po publikacji konkluzji BAT odciąży zarówno organy ochrony środowiska, jak również prowadzących instalacje, przekładając się na lepsze zagospodarowanie, wynikające z przepisów UE, okresu 4 lat na dostosowanie instalacji. Sama procedura analizy pozwolenia zintegrowanego zapisana obecnie w art. 215 ust. 1 ustawy Poś nie wynika bezpośrednio z przepisów dyrektywy 2010/75/UE.

Postulowana zmiana pociągnie za sobą także konieczność modyfikacji treści art. 216 ustawy Poś dotyczącego okresowych analiz pozwoleń zintegrowanych, z uwagi na funkcjonujące tam odniesienia do analizy opisanej obecnie w art. 215, a także konieczność zmiany art. 195 ust. 1 pkt 5 ustawy Poś.

- 2) W wyniku uchylenia przepisów ustanawiających właściwość ministra właściwego do spraw klimatu do wydawania pozwolenia zintegrowanego:
- a) dla instalacji, o której mowa w art. 201 ust. 1 ustawy Poś, wchodzących w skład obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2024 r. poz. 1410 i 1572 oraz z 2025 r. poz. 393);
 - b) dla instalacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. zk ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r. poz. 1286 i 1881),
- rzeczne pozwolenie zintegrowane wydawać będzie wyspecjalizowany w tym zakresie organ ochrony środowiska, tj. starosta, marszałek województwa lub RDOŚ.

Organy ochrony środowiska wskazane w art. 378 ust. 1, 2 i 2a (starosta, RDOŚ, marszałek województwa) posiadają kilkadziesiąt lat doświadczeń w przedmiocie wydawania pozwoleń zintegrowanych dla instalacji spalania paliw, jak również i innych, często znacznie bardziej złożonych technicznie instalacji przemysłowych. Dotyczy to także obiektów istotnych dla obronności Państwa oraz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej. Wartym podkreślenia jest, że w Polsce funkcjonuje już jedna instalacja do regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, dla której pozwolenie zintegrowane wydał starosta;

- 3) W sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o inspekcji właściwość miejscowa WIOŚ zostanie rozszerzona także na obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1125, z późn. zm.).

Terytorialny zakres działania Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Zachodniopomorskiego Inspektora Ochrony Środowiska zostanie określony w oparciu o rozwiązania przyjęte już w § 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 7 października 1991 r. w sprawie utworzenia urzędów morskich, ich siedzib oraz terytorialnego zakresu działania dyrektorów urzędów morskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1339), gdzie wskazano terytorialny zakres działania dyrektorów urzędów morskich oraz w art. 82c ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418), w którym uregulowana została właściwość wojewodów oraz Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w sprawach pozwoleń na budowę dla morskich farm wiatrowych. Zastosowanie jednolitego podziału terytorialnego dla wszystkich organów administracji zaangażowanych w proces inwestycyjny na obszarach morskich, w tym i dla wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, przyczyni się do zwiększenia przejrzystości, spójności i efektywności działań kontrolnych oraz ograniczenia ryzyka interpretacyjnego.

Proponowanym rozwiązaniem jest również dodanie przepisu obligującego właściwego miejscowo dyrektora urzędu morskiego do zapewnienia, na wniosek organów Inspekcji Ochrony Środowiska, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska niezbędnej pomocy w zakresie przeprowadzenia czynności kontrolnych w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7. Wskazana pomoc miałaby mieć charakter nieodpłatny i obejmować w szczególności zapewnienie terminowego transportu na miejsce i z miejsca czynności kontrolnych oraz zapewnienie bezpieczeństwa inspektorowi w trakcie czynności kontrolnych. Z uwagi na dotychczasowy brak doświadczeń w wykonywaniu przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska czynności na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej organy te nie posiadają odpowiedniego zaplecza logistycznego do operowania na obszarach morskich. Niemniej jednak należy mieć na uwadze, że wobec potencjalnie czysto incydentalnego charakteru ww. działań w przyszłości oraz znaczących kosztów związanych z przeszkoleniem załogi i zakupem przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska odpowiednich łodzi, zapewniających bezpieczny transport także poza morskie wody wewnętrzne (np. do wyłącznej strefy ekonomicznej) doposażenie Inspekcji Ochrony Środowiska w chwili obecnej nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego.

Bezspornym jest, że tylko dyrektorzy urzędów morskich jako terenowe organy administracji morskiej w Polsce (wraz ze swoim aparatem pomocniczym w postaci urzędów morskich) posiadają niezbędne doświadczenie, zasób kadrowy i zaplecze techniczne dające gwarancje zapewnienia inspektorom Pomorskiego i Zachodniopomorskiego WIOŚ bezpieczeństwa w przeprowadzaniu na obszarach morskich RP czynności kontrolnych w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o inspekcji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zidentyfikowane problemy dotyczą zagadnień specyficznych dla krajowych regulacji prawnych, dlatego brak jest informacji o sposobach ich rozwiązania w innych krajach członkowskich UE. Tym niemniej w odniesieniu do analizy wynikających z art. 215 PoS posiadane informacje pochodzące z warsztatów i konferencji organizowanych przez Komisję Europejską wskazują, że takie rozwiązanie nie jest praktykowane w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Urzędy Marszałkowskie	16	GUS	1) Zmiana pozwoleń zintegrowanych 2) Cofnięcie lub ograniczenie pozwoleń zintegrowanych
Starostwa powiatowe	380 (w tym 66 miast na prawach powiatu)	GUS	1) Zmiana pozwoleń zintegrowanych 2) Cofnięcie lub ograniczenie pozwoleń zintegrowanych

Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska	16	GUS	1) Zmiana pozwoleń zintegrowanych dla przedsięwzięć zlokalizowanych na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej 2) Cofnięcie lub ograniczenie pozwoleń zintegrowanych dla przedsięwzięć zlokalizowanych na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej
Inspekcja Ochrony Środowiska	16		Prowadzenie kontroli instalacji
Urzędy Morskie	2		Na obszarach morskich RP zapewnienie organom Inspekcji Ochrony Środowiska niezbędnej pomocy w wykonywaniu czynności kontrolnych w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o inspekcji.
Podmioty gospodarcze prowadzące instalacje, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego	3986 (dane z bazy + dane z GIOŚ na temat nowych instalacji)		Dostosowanie się do wymagań wynikających ze zmiany przepisów prawa w tym kontrole weryfikatorów
Minister Klimatu i Środowiska	1		Realizacja zadań ustawowych
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	1		Rozpatrywanie odwołań od decyzji WIOŚ
Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska i Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska	2		Prowadzenie kontroli oraz wydawanie decyzji w sprawie administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach
Minister Klimatu i Środowiska	1		Utrata właściwości w zakresie wydawania pozwoleń zintegrowanych dla instalacji wchodzącej w skład obiektu energetyki jądrowej oraz instalacji do regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie jest planowane przeprowadzenie pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został przekazany do konsultacji (21 dni) do następujących podmiotów:

- 1) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie;
- 2) Polskie Towarzystwo Energetyki Ciepłej;
- 3) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;

- 4) Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- 5) Związek Pracodawców Ceramiki Budowlanej;
- 6) Izba Energetyki Przemysłowej;
- 7) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 8) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 9) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 10) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 11) Stowarzyszenie Papierników Polskich;
- 12) Stowarzyszenie Producentów Cementu;
- 13) Związek Pracodawców „Polskie Szkło”;
- 14) Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów;
- 15) Związek Pracodawców Zakładów Termicznego Przekształcania Odpadów;
- 16) Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych;
- 17) Związek Producentów Cukru w Polsce;
- 18) Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza;
- 19) Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej;
- 20) Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
- 21) Polska Izba Druku;
- 22) Polska Izba Przemysłu Skórzanego;
- 23) Polska Unia Ceramiczna;
- 24) Związek Pracodawców Ceramiki Budowlanej.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja przez uproszczenie i obowiązujących przepisów wpłynie pozytywnie na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Zmiany związane z uproszczeniem procedury wynikającej z art. 215 ustawy Poś obejmą wszystkie podmioty eksploatujące instalacje wymagające uzyskania pozwolenia zintegrowanego, jak również organy ochrony środowiska właściwe do wydania takiego pozwolenia. Podstawową korzyścią będzie tu przyspieszenie procedury zmiany pozwolenia zintegrowanego, tak by prowadzący instalację miał jak najwięcej czasu na przeprowadzenie inwestycji celem dostosowania do wymagań BAT. Zmiana odbierająca ministrowi właściwemu ds. klimatu właściwość w zakresie wydawania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji wchodzących w skład obiektu energetyki jądrowej oraz instalacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego skutkować może skróceniem terminów prowadzenia ww. postępowań, gdyż w postulowanym stanie prawnym pozwolenia zintegrowane wydawać będzie wyspecjalizowany w tym zakresie organ ochrony środowiska, tj. starosta, marszałek województwa lub RDOŚ. Nastąpi powrót do stanu prawnego z pierwszego kwartału 2023 r. Wówczas przeniesienie kompetencji na rzecz ministra właściwego ds. klimatu odbyło się bezkosztowo, dlatego też w analogiczny sposób należy odbierać nowelizację cofającą tę regulację. W sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o inspekcji rozszerzenie właściwości miejscowej wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska na obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej oraz dookreślenie właściwości miejscowej Pomorskiego i Zachodniopomorskiego WIOŚ w oparciu o model zastosowany już w § 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 7 października 1991 r. w sprawie utworzenia urzędów morskich, ich siedzib oraz terytorialnego zakresu działania dyrektorów urzędów morskich oraz w art. 82c ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane przyczyni się do zwiększenia przejrzystości, spójności i efektywności działań kontrolnych oraz ograniczenia ryzyka interpretacyjnego.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- ☒ zmniejszenie liczby dokumentów
☒ zmniejszenie liczby procedur
☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

- ☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

- ☐ zwiększenie liczby dokumentów
☐ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

- ☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

Komentarz:

Proponowane zmiany mają charakter deregulacyjny i wpływają na ograniczenie oraz uproszczenie procedur administracyjnych.

Rezygnacja z analizy pozwoleń zintegrowanych przez właściwy organ w związku z publikacją w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej konkluzji BAT, powinna przyspieszyć proces dostosowania pozwoleń zintegrowanych do konkluzji BAT o średnio 6 miesięcy.

Uchylenie ust. 2ab w art. 378 ustawy Poś może przyczynić się do usprawniania przebiegu procedury wydawania pozwolenia zintegrowanego, wskutek utraty właściwości przez ministra właściwego ds. klimatu, tj. organ nieposiadający stosownego doświadczenia w prowadzeniu postępowań pierwszoinstancyjnych w tym zakresie.

Przewiduje się wpływ 2 wniosków w ciągu roku, po jednym wniosku dla każdej farmy morskiej przed oddaniem jej do użytkowania, przy zakładanej liczbie dwóch takich farm. Kontrole fakultatywne na morzu, o ile w ogóle będą prowadzone, powinny ograniczyć się do jednego dnia. Jednocześnie należy brać pod uwagę możliwość pojawienia się wniosków o interwencję, natomiast obecnie nie ma możliwości określenia liczby takich wniosków.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie wywoła niepożądanych skutków dla rynku pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Proponowane zmiany uproszczą obowiązujące procedury administracyjne nie powodując przy tym obniżenia poziomu ochrony środowiska.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane wejście w życie ustawy – 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi podczas zmian pozwoleń zintegrowanych na podstawie informacji wpływających do Ministerstwa Klimatu i Środowiska od prowadzących instalacje oraz organów administracji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		